

Csaba királyfi utódai

Székely és Szököl nevűek elig szíp számba' laknak Bínybe és a szomszíd faluba', Barton is. Állítólag hat bódés kocsi' vándoróttak ide a Székelyfődrű', Bínybe és Barton telepettek le. Szokás vót, hogy az őszi mezőn esténkint lovakat legeltettek a paraszt gazdák. A közeli füzesbű' gallyat hoztak, tüzet raktak. Az egyik ezt mondta:

– Nekem köll meggyújtani a tüzet, mive' én vagyok a táltos leszármazottya.

– Jó, hát csak csinád! – mondták a többiek.

Száraz fűcsomóból fáklyát csinát, meggyújtotta, ezze' körűkerítette a rőzserakást, majd elétartotta, amiből az lángra lobbant. Egy másik Székely nevű, alacsony termetű pipázó bácsi így beszít:

– Én meg a Csaba királyfi nemzetsígibű' való vagyok.

Jobb kezével fölmutatott a csillagos égre:

– Láttátok, a Tejút Csaba királ és hadának úttya! Ott vannak az aranyos patkók nyomai még máma is. Majd csudás módon visszagyün hadáva', amikor szorongatott hejzetbe' kerülünk és megvíd minket.

Valamennyien leheveredtek a tűz köré. Némelyik szungyikát, de a legtöbbben hallgatták valamelyik öreg gazdaember mondáit.